

Motion till riksdagen

1987/88:Jo785

av Leif Olsson och Kenth Skårvik (fp)
om svavelhalten i bunkerolja

Svaveldioxidutsläppen är fortfarande betydande, men genom minskning av svavelhalten i bl. a. eldningsoljorna har utsläppen successivt kunnat pressas ner till en lägre nivå. Målet måste ändå vara att få ner svavelhalten i eldningsoljorna ytterligare. Om t. ex. svavelhalten i tjock eldningsolja sänks från nuvarande 1 till 0,5 % skulle svaveldioxidutsläppen minska med 20 000 ton per år. En reducering av svavelhalten i tunn eldningsolja från 0,3 till 0,1 % skulle minska utsläppen ytterligare.

Miljöskyddslagen har i detta sammanhang haft stor betydelse. Tyvärr har den sina begränsningar. Sjöfarten som föroreningsfaktor omfattas inte av lagen. Det innebär som exempel att tankers som fraktar lågsvavlig olja från Nordsjön till ett svenskt raffinaderi, kan framdrivas med bunkerolja som överstiger råoljans svavelhalt. Större fartyg använder rätt ofta en tjockolja som har en svavelhalt runt 3,5 viktprocent och har en förbrukning på cirka 20 ton per dygn. Enligt uppgift innebär det att ett fartyg per timma släpper ut lika mycket svaveldioxid som två normalvillor under ett år.

Enligt vår mening bär raffinaderierna ansvar för denna situation. Det är ett diskutabelt tillvägagångssätt att först raffinera råoljan och sedan sälja restprodukterna i form av högsvavlig bunkerolja för förbränning. Vid förbränningen frigörs ett stort antal svåra föroreningar, förutom svaveldioxid även tungmetaller.

Raffinaderiernas restprodukter kan naturligtvis vara ett problem för dem, men en destruktion måste vara möjlig efter de bestämmelser som gäller för företag i övrigt.

Hemställan

Med hänvisning till vad i motionen anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om skärpta bestämmelser för försäljning av högsvavliga produkter vid raffinaderier särskilt vad avser bunkerolja.

Stockholm den 22 januari 1988

Leif Olsson (fp)

Kenth Skårvik (fp)